

Amintiri din Copilarie - La Furat

Amintirile sunt lucrari literare in care scriitorii povestesc fapte si intamplari din viata personala, ca participanti direct la actiune, sau di viata altor oameni, fiind martori ai evenimentelor relatate.

Cand in opera sunt povestite intamplari din viata personala, nararea se face la persoana I si naratorul este unul dintre personaje, asa cum se intampla si in Amintiri din copilarie, de Ion Creanga, unde naratorul este Nica a lui Stefan Apetrei, el fiind totodata si protagonistul tuturor actiunilor.

Dovada a prezentei in opera si a implicarii directe si afective a naratorului in actiune sunt verbele, pronumele si adjectivele posesive, toate la persoana I singular sau plural : "ne ducem " "eram si eu marisor" "vazand eu" "o luam noi" "in urma noastra" "talanca mea" etc. Formule de plural ale persoanei I "facem noi ce facem" "ne pregatim" "noi atunci am parlit-o" "atunci noi la fuga baieti" etc. Dovedesc relatia de solidaritate a naratorului cu unele dintre personaje (tovarasi la urat), caci relatia cu celelalte (Stefan tatal, popa Oslobanu si nevasta lui Vasile Anitei) este de adversitate, intrucat tatal se opune dorinetele lui Nica de a merge cu uratul, iar ceilalti doi se dovedesc a fi gazde neprimitoare.

Relatand intamplariile, naratorul transmite cititorului cele intamplate, dar, fiind el insusi implicat concret fizic si afectiv in derularea evenimentelor, comunica si o anumita tensiune sufleteasca in stransa legatura cu prezentarea gradata a faptelor. Pe langa aceasta, personajul narator creaza si o intreaga atmosfera a satului moldovenesc de la munte si a obiceiurilor satenilor in preajma sarbatorilor de iarna.

Naratorul relateaza intamplariile cu deosebit umor, intr-un stil oral cuceritor prin naturalitatea lui. Umorele provine in primul rand din comicul de situatie care provoaca un haz irezistibil, pornind chiar de la enumerarea obiectelor pe care copii le folosesc la urat, ca prin acumulari sa atinga cota maxima atunci cand, in urma neintelegerilor dintre ei, hotarasc sa improvizeze.

Acelasi comic savuros se desprinde si din "popasurile" la cele doua gazde, care devin un fel de confruntari aprige intre dorinta copiilor de a respecta o traditie si o atitudine ostila a gazdelor, totul terminandu-se de fiecare data cu o fuga zdravana determinata de spaima. Umorele izvoraste si din limbaj, fie ca e vorba de replicile personajelor, fie ca remarca apartine naratorului.

Aceste replici, precum si imbinarea vorbirii indirecte cu cea directa pun in evidenta si oralitatea textului : ".....fara sa avem cand ii zice popei : Drele pe podele...", "Dar un bun pocinog a mai fost s-aista, zicem noi, oprindu-ne...". Tot elemente de oralitate sunt vocativele si interjectiile ("Doamne", "zvarr!", "ei", "hai", "blestematilor", "mai Chiriece", "iaca"), adresarea directa unui presupus ascultator ("bice sa vezi?") sau prezenta cuvintelor populare si regionale prin care se realizeaza culoarea locala : "omat", "paclisit", "cociorva" etc.

Prin toate aceste elemente, se fac simtite prezenta naratorului, relatia lui cu cititorul, cu celelalte

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

personaje ale operei, precum si rolul pe care il are in opera.